

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010735
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618010735.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému W. H. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/132/2018 zo dňa 15. 4. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 2. marca 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Obžalovaného W. H., nar. XX. 1. XXXX v P., trvale bytom J., okres J. F. R., prechodne M.-E., ul. P. č. XXXX, M. republika

podľa § 285 písm. f/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok, že

v období od 1. októbra 2017 až doposiaľ, v meste Frýdek - Místek v Českej republike, v obci Smižany, okres Spišská Nová Ves a na iných miestach, ako otec I. H., nar. XX.X.XXXX, študentky, neprispieval riadne a včas na jej výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P 68/2015 zo dňa 14.4.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.5.2016 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou vo výške 110 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. H. a po dovŕšení 18.roku veku k rukám oprávnenej I. H., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 2.090 eur, pričom vyživovaciu povinnosť si neplnil napriek tomu, že bol zamestnaný a mal pravidelný finančný príjem a tak konal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/90/2017 zo dňa 8.9.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.9.2017 uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov,

právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zák.,

pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 2T/132/2018 zo dňa 15. 4. 2019 uznal obžalovaného W. H. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

v období od 1. októbra 2017 až doposiaľ, v meste Frýdek -Místek v Českej republike, v obci Smižany, okres Spišská Nová Ves a na iných miestach, ako otec I. H., nar. XX.X.XXXX, študentky, neprispieval riadne a včas na jej výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P 68/2015 zo dňa 14.4.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.5.2016 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou vo výške 110 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. H. a po dovŕšení 18.roku veku k rukám oprávnenej I. H., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 2.090 eur, pričom vyživovaciu povinnosť si neplnil napriek tomu, že bol zamestnaný a mal pravidelný finančný príjem a tak konal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/90/2017 zo dňa 8.9.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.9.2017 uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Súd mu za to uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil tým, že sa plateniu výživného na svoju dcéru nikdy nebránil, ale v danom období jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery neumožňovali výživné aspoň v určitom rozsahu zaplatiť.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. 11. 2019 o odvolaní obžalovaného, obžalovaný prehlásil, že dôjde k vyrovnaniu výživného a je ochotný dlžné výživné vo výške 2090 eur zaplatiť do konca februára 2020.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. 3. 2020 krajský súd oboznámil písomné vyjadrenie zo dňa 21. 2. 2020 doručené krajskému súdu 25. 2. 2020 od I. H., bytom Smižany, ako aj úradný záznam zo dňa 28. 2. 2020, z ktorých je preukázané, že obžalovaný poslal na účet I. H. sumu 2355 €, čo I. H. potvrdila písomne, aj telefonicky dotazom od krajského súdu.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol oslobodiť obžalovaného, pretože zanikla trestnosť činu, nakoľko obžalovaný dlžné výživné uhradil.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Podľa § 86 Tr. zák. trestnosť činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Krajský súd mal preukázané, že obžalovaný uhradil dlh na výživnom v sume 2355 € ako vyživovaciu povinnosť na dcéru I. H., ktorú bol zaviazaný platiť k rukám matky D. H. a po dovŕšení 18.roku veku k rukám oprávnenej I. H. a v súlade s návrhom krajského prokurátora dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pretože obžalovaný splnil svoju povinnosť skôr, než sa krajský súd odobral na záverečnú poradu.

Z týchto dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že obžalovaného podľa ustanovenia § 285 písm. f/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pretože zanikla trestnosť činu.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.